

Beretn. om samspillet mellem Folketing og regering

forbindelse med indgåelsen af internationale konventioner. Der er i dag fastsat visse retningslinjer om indgåelse af internationale konventioner i Udenrigsministeriets cirkulæreskrivelse af 1. december 1999, som især omhandler indhentelse af samtykke, orientering af fagudvalg før vedtagelse/undertegnelse samt statusoversigter, men udvalget ønsker at forbedre orienteringen af Folketinget om det arbejde med konventioner, der foregår i internationale fora. *Udvalget* vil derfor i samarbejde med regeringen fastlægge reviderede retningslinjer for en mere systematisk og sammenhængende behandling af konventioner.

Udenrigsministeren har i den forbindelse givet tilsagn om, at regeringen vil foretage en ændring af den praksis, der gælder i dag, således at vigtigheden af at inddrage Folketingets fagudvalg så tidligt som muligt i forbindelse med forhandlinger af aftaler, der må forventes at føre til indgåelse af multilaterale aftaler, vil blive indskærpet.

Det gælder først og fremmest, når der er tale om forhandlinger, der kan føre til en international aftale, hvor Folketingets samtykke skal indhentes. Men regeringen vil formulere den nye procedure således, at tidlig inddragelse af Folketinget ikke nødvendigvis begrænses til disse aftaler....

I forbindelse med den forestående ændring af praksis vil regeringen nu udarbejde retningslinjer med angivelse af mulige tidspunkter for, hvornår det i praksis bedst vil give mening tidligere at inddrage Folketinget i forbindelse med indgåelse af diverse multilaterale aftaler.

Med henblik på at sikre, at disse retningslinjer bliver bæredygtige, vil udarbejdelsen af retningslinjerne ske på baggrund af drøftelser mellem de ministerier, som vil blive særlig berørt af ændringen i praksis, idet det fortsat – efter ændringen – bliver de enkelte ministerier, der vurderer, hvornår Folketinget skal orienteres.

Retningslinjerne vil endvidere blive udformet så fleksibelt, at der kan tages højde for forskellighederne i de enkelte forhandlinger, idet det bemærkes, at der ikke er den samme ensartethed i proceduren i forbindelse med indgåelse af multilaterale aftaler, som det generelt er tilfældet for de retsakter, der er omfattet af EU-proceduren.

5. Behandlingen af EU-sager i Europaudvalget og fagudvalgene

5.1. Tidlig indflydelse

Udvalget har noteret sig, at det i Europaudvalgets seneste beretning af 23. juni 2006 om tidlig forelæggelse og åbenhed er anført, at »regeringen forpligter sig til løbende og så tidligt som muligt mundtligt at orientere Europaudvalget om behandlingen af forslag af større rækkevidde«, og om forelæggelse af forhandlingsoplæg anføres det, at »forslag af større rækkevidde forelægges Europaudvalget med henblik på forhandlingsoplæg, inden den danske holdning fastlægges (f. eks. i forbindelse med første-læsningsaftale mellem Rådet og Europa-Parlamentet)«. Dette har allerede i praksis betydet væsentlige ændringer i udvalgets arbejde, idet der nu sker en tidligere inddragelse af Europaudvalget i væsentlige EU-sager samt en tidligere forelæggelse af forhandlingsoplæg.

5.2. Implementering af EU-lovgivning

Ved udarbejdelse af lovgivning, der implementerer EU-direktiver, skal *udvalget* henstille til regeringen, at det klart tilkendegives, i hvilket omfang lovbestemmelserne er en implementering af direktivbestemmelserne, hvilke direktivbestemmelser der er baggrunden for de enkelte lovbestemmelser, og i hvilket omfang lovforslagets bestemmelser går ud over de bagvedliggende direktiver, eller om disse giver en valgfrihed med hensyn til opfyldelsen.

5.3. Forpligtende proces

Udvalget er orienteret om, at det i Konferencen for Parlamentsformænd i EU for tiden overvejes, hvordan de nationale parlamenter kan inddrages mere i den lovforberedende proces i EU. Der arbejdes bl.a. med forslag om debatter i parlamenterne om Kommissionens strategiske politiske arbejdsprogram. Ligeledes har Kommissionen vedtaget procedurer til behandling af de nationale parlaments udtalelser om grøn- og hvidbøger og forslag til retsakter. Disse initiativer vil forbedre parlamenternes (herunder fagudvalgenes) muligheder for indflydelse.

Som nævnt under pkt. 5.1. orienterer regeringen Europaudvalget på et tidligere tidspunkt end hidtil. Denne orientering sker bl.a. mundtligt i udvalgets møde, hvor der under punktet »Siden sidst« gives en orientering om væsentlige nye